

Warszawa, dnia 29 marca 2018 roku

BMP-0724-4-2/2018/MKa
KANCELARIA SENATU
Kancelaria Ogólna
04.04.2018
nr RPW 10153/2018 at P
22 [signature]
(godpis)

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

03980200030709
RPW/10153/2018 P
2018-04-04

[Handwritten signature: Stanisław Karczewski]

w odpowiedzi na pismo z dnia 7 lutego 2018 roku (sygn. BPS/043-55-1492/18), przekazujące tekst oświadczenia złożonego przez Senatora RP Panią Marię Koc, złożone podczas 55. posiedzenia Senatu RP w dniu 31 stycznia 2018 roku, w sprawie *centrum dyspozytorskiego oraz terenowego punktu paszportowego w Garwolinie* uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Odnosząc się do kwestii powstania Terenowego Punktu Paszportowego w Garwolinie należy wyjaśnić, że na mocy ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. *o dokumentach paszportowych* (Dz. U. z 2016 r. poz. 758, z późn. zm.) w związku z przepisami rozporządzenia Rady Unii Europejskiej nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. *w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez Państwa Członkowskie* (Dz. Urz. UE. L. z 2014 r. Nr 385, s.1) nastąpiła zmiana polskiego systemu wydawania paszportów. Wprowadzenie na podstawie ww. przepisów prawa paszportów biometrycznych, było związane z potrzebą zbudowania narzędzi informatycznych wspomagających proces wydawania i zarządzania paszportami (centralna ewidencja wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych, ewidencje paszportowe prowadzone przez poszczególne organy paszportowe), a także z koniecznością realizacji wynikającego z przepisów unijnych zastrzeżenia, iż identyfikatory biometryczne (odciski palców) będą pobierane wyłącznie przez wykwalifikowany i odpowiednio upoważniony personel krajowych organów odpowiedzialnych za wydawanie paszportów. Mając na uwadze powyższe uwarunkowania prawne, a także potrzebę zapewnienia organom paszportowym niezbędnego sprzętu i oprogramowania – co wiązało się z wysokimi kosztami – przyjęto, że obsługą spraw paszportowych (ściśle powiązanych z dostępem do ewidencji paszportowych, a także centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych) zajmą się jedynie pracownicy wojewody jako organu paszportowego. Wiązało się to z koniecznością ograniczenia liczby terenowych punktów paszportowych funkcjonujących dotychczas, w tym m.in. usytuowanych w siedzibach starostw powiatowych.

Po dokonaniu ww. zmian lokalizacja punktów paszportowych w kraju opiera się na strukturze organizacyjnej urzędów wojewódzkich, tj. oddziałach paszportów w siedzibach urzędów wojewódzkich oraz delegaturach wskazanych urzędów. Ponadto, mając na celu maksymalne ułatwienie obywatelom dostępu do organów paszportowych, wojewodowie mogą zawierać porozumienia z jednostkami samorządu terytorialnego, na mocy których w siedzibach starostw powiatowych bądź urzędów miast, tworzone są terenowe punkty paszportowe, z tym zastrzeżeniem, iż pracownicy obsługujący prowadzenie spraw paszportowych w tych punktach są pracownikami wojewódzkich organów paszportowych. Uwzględniając powyższe uwarunkowania, wojewodowie winni ustalać taką liczbę i lokalizację punktów paszportowych, która z jednej strony zapewni prawidłową obsługę mieszkańców, z drugiej zaś będzie uzasadniona ekonomicznie oraz zagwarantuje bezpieczeństwo dokumentów.

Decyzja o ewentualnym utworzeniu Terenowego Punktu Paszportowego w Garwolinie może zostać podjęta wyłącznie przez Wojewodę Mazowieckiego, po analizie potrzeb mieszkańców oraz rozważeniu kwestii finansowych, kadrowych, a także dotyczących możliwości zapewnienia należytej ochrony dokumentów, w tym związanej z dostępem do danych zawartych w ewidencjach paszportowych i centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych (CEWiUDP).

Terenowy Punkt Paszportowy może zostać utworzony, gdy są spełnione następujące kryteria:

- zapewnienie specjalistycznego sprzętu komputerowego podłączonego do wydzielonej sieci informatycznej;
- wydzielenie pomieszczeń zapewniających odpowiednie standardy bezpieczeństwa (depozyt dokumentów paszportowych oczekujących na odbiór przez wnioskodawców);
- wyeliminowanie ryzyka związanego z dostępem nieuprawnionych osób do danych osobowych i biometrycznych;
- zabezpieczenie etatowe (minimum dwa etaty) w celu obsługi punktu paszportowego.

Z wyjaśnień uzyskanych w niniejszej sprawie od Wojewody Mazowieckiego wynika, iż struktura Terenowych Punktów Paszportowych na terenie województwa mazowieckiego była tworzona z jednej strony w oparciu o inicjatywę konkretnego powiatu, natomiast z drugiej o kryteria liczby mieszkańców obsługiwane terenu (ponad 100 tys.), liczby rocznie wydawanych dokumentów paszportowych dla mieszkańców danego terenu (ok. 6 tys.), a także w oparciu o zobowiązanie pokrycia przez powiat kosztów utworzenia i funkcjonowania odpowiednio wyposażonych stanowisk obsługujących realizację spraw paszportowych. Jak podkreślono w niniejszych wyjaśnieniach, powstanie nowego punktu wymaga stworzenia całej struktury logistycznej i teleinformatycznej z włączeniem jej do Paszportowego Systemu Informacyjnego (PSI), co wiąże się z koniecznością zakupu specjalistycznego sprzętu i zapewnieniem odpowiednich warunków bezpieczeństwa, a także zapewnieniem po stronie Wojewody zaplecza etatowego. Ponadto konieczne jest zorganizowanie wieloetapowej dystrybucji dokumentów paszportowych przy pomocy poczty specjalnej Policji co bezpośrednio wpływa na płynność w realizacji dokumentów paszportowych. Wojewoda Mazowiecki zaznaczył również, iż utworzenie Terenowego Punktu Paszportowego w Garwolinie nie było dotychczas postulowane, a co za tym idzie nie analizowano zasadności i uwarunkowań utworzenia Terenowego Punktu Paszportowego w tym mieście.

Mając na uwadze uwarunkowania formalno-prawno-informatyczne określające sposób realizacji spraw paszportowych, a także wyjaśnienia złożone w niniejszej sprawie przez Wojewodę Mazowieckiego, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wystąpi do Wojewody Mazowieckiego, z prośbą o dokonanie jednostkowej analizy celowości utworzenia nowego Terenowego Punktu Paszportowego w Garwolinie w oparciu o dane statystyczne, przytoczone kryteria, a jednocześnie przy uwzględnieniu słusznego interesu obywateli. Należy przy tym wskazać, że w powyższym zakresie zasadne byłoby również wsparcie i zaangażowanie samorządu terytorialnego.

Odnosząc się natomiast do kwestii przywrócenia rejonu operacyjnego obejmującego teren powiatu garwolińskiego z centrum dyspozytorskim umiejscowionym w Garwolinie na wstępie pragnę wyjaśnić, że kwestie związane z lokalizacją dyspozytorni medycznych są poza zakresem właściwości ministra właściwego do spraw wewnętrznych i administracji. Niemniej poniżej przedstawiam informacje uzyskane z Wydziału Zdrowia Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie.

Do dnia 30 czerwca 2011 roku na terenie Mazowsza funkcjonowały 43 rejonu operacyjne wraz z dyspozytorniami medycznymi odpowiadającymi rejonom. Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Zdrowia (MZ) w okresie od dnia 1 lipca 2011 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku skoncentrowano rejonu operacyjne do 29 rejonów operacyjnych. Garwolin w tym okresie znajdował się w rejonie operacyjnym 26 posiadając własną dyspozytornię medyczną. Od dnia 1 lipca 2012 roku powiat garwoliński, tym samym rejon operacyjny 26 został przypisany do rejonu operacyjnego 4 Siedlce, który swoim działaniem obejmuje 6 powiatów oraz miasto Siedlce. Obecnie na terenie Mazowsza funkcjonuje 6 rejonów operacyjnych, a od dnia 1 listopada 2017 roku funkcjonuje 5 dyspozytorni medycznych pracujących w Ogólnopolskim Systemie Wspomagania Dowodzenia Państwowe Ratownictwo Medyczne (PRM), który ułatwia lokalizację zespołów ratownictwa medycznego (ZRM), kontakt z dyspozytorem medycznym oraz lekarzem koordynatorem ratownictwa medycznego (LKRM). Ponadto usprawnia przyjęcie zgłoszenia, zarządzanie zespołami oraz współpracę pomiędzy dyspozytorniami również w przypadku wystąpienia awarii.

Pozytywny aspekt wynikający z działania skoncentrowanych dyspozytorni stanowi podniesienie poziomu bezpieczeństwa funkcjonowania systemu PRM poprzez:

- racjonalne wykorzystanie zasobów ZRM (brak tzw. swoich rejonów);
- nadzór nad całym obsługiwany rejonem, co umożliwia dysponowanie z jednego miejsca i w jednym czasie dużą liczbą zespołów i ewentualnymi ich przesunięciami np. przy zdarzeniach mnogich i masowych;

- eliminację statusu zajętości na stanowisku dyspozytora – awaria pojedynczego stanowiska dyspozytorskiego nie ma wpływu na działanie całej dyspozytorni medycznej;
- skrócenie czasów dojazdu, gdyż dysponowanie jest na tzw. zasadzie najbliższego, wolnego ZRM, bez potrzeby kontaktowania się z innymi dyspozytorniami;
- poprawę dyspozycyjności ZRM w likwidacji zdarzeń mnogich i masowych;
- poprawę współpracy z innymi służbami ratowniczymi podczas zdarzeń trudnych;
- pełną zamiennność dyspozytorni i stanowisk dyspozytorów na wypadek awarii;
- zwiększenie doświadczenia dyspozytorów w związku z dużą liczbą podejmowanych decyzji;
- poprawę współpracy w wieloosobowej grupie dyspozytorów poprzez możliwość wzajemnej pomocy merytorycznej i pomocy w przypadkach wykonywania wielu zadań jednocześnie.

Problemy wskazywane przez Panią Senator dotyczą nie tylko rejonu Garwolina, ale całej Polski.

Należy zauważyć, że od 2011 roku nie podjęto ani jednej decyzji o przywróceniu zlikwidowanej dyspozytorni medycznej. Jednocześnie mając na uwadze procedowany obecnie *projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie medycznym oraz niektórych innych ustaw* (druk nr 2137) należy wskazać, że proces koncentracji dyspozytorni medycznych będzie kontynuowany do czasu osiągnięcia docelowego modelu czyli 18 dyspozytorni medycznych w kraju. Przywrócenie dyspozytorni medycznej w Garwolinie w obecnym stanie rzeczy stanowiłoby precedens w skali kraju.

Tępy wyry Stanisław

MINISTER SPRAW WNETRZNYCH
ADMINISTRACJI
 z up. Paweł Majewski
 Sekretarz Stanu

Otrzymuje:

Biuro Prezesa Rady Ministrów w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.